

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtari Valon Totaj – kryetar i kolegjit, Burim Shala e Lumni Sallauka – anëtar të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëses Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës (PTK) – Vala 900, me seli në Prishtinë, të cilën e përfaqëson e autorizuar L.S., juriste e diplomuar, kundër të paditurit “NN” M.A., adresa restorant “NN”, rr. “...”, nga Prishtina, për shkak të borxhit, duke vendosur sipas ankesës së të paditurit, të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë C.nr.2576/2013, të datës 16.05.2014, në seancën e kolegjit të mbajtur me datën 23.10.2018, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET si e pabazuar ankesa e të paditurit “NN” M.A. nga Prishtina, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë C.nr.2576/2013, i datës 16.05.2014, **VËRTETOHET**, përveq pjesës për llogaritjen e kamatës, e cila **NDRYSHOHET** dhe gjykohet sikurse për mjetet e deponuar mbi një vit pa destinim të caktuar e cila paguhet në bankat komerciale të Kosovës, duke e llogaritur atë nga dita e marrjes së aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë 16.05.2014, e deri në pagesën definitive.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktgjykimin e ankimuar C.nr.2576/2013, të datës 16.05.2014, e ka miratuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës (PTK) – Vala 900, në Prishtinë dhe e ka detyruar të paditurin “NN” M.A. nga Prishtina, që paditëses në emër të borxhit për impulset telefonike të harxhuara nga telefoni me numër XYZ-XYZ, nga muaji shkurt i vitit 2001 deri në muajin maj të vitit 2005, t’ia paguaj shumën prej 1.713.70 €, me kamatë vonesë 3.5 % si për mjetet e deponuara mbi një vit pa destinim të caktuar si dhe shumën prej 40 € në emër të shpenzimeve të procedurës, të gjitha në afat prej 15 dite nga dita e marrjes së aktgjykimit.

Kundër këtij aktgjykimi, i padituri në afat ligjor ka paraqitur ankesë duke mos i përmendur bazat ankimore, duke theksuar se është i gatshëm të paguaj borxhin por vetëm deri me datën kur ai ishte plaqkitur, e jo edhe shpenzimet e tjera.

Paditësja nuk ka parashtruar përgjigje në ankesë.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194 dhe 195 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

Ankesa e të paditurit është e **pabazuar**.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësja Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës – Vala 900 me datë 07.04.2005, në gjykatën e shkallës së parë ka parashtruar padi kundër të paditurit “NN” M.A., për shkak të borxhit, vlera e kontestit 1.713.70 €, me arsye sikurse në padi.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse si dhe vlerësimin e të gjitha shkresave të lëndëve ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.2576/2013, të datës 16.05.2014, me të cilën e ka miratuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditëses Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës – Vala 900, duke vendosur më decidivisht sikurse në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Në arsyetim të aktgjykimit ka theksuar se i padituri ka lidhur kontratë me paditësen për shfrytëzimin e shërbimeve të Vala 900, respektivisht parapagimin e avancuar Roaming – Europa për telefonin me numër XYZ -XYZ. Më tutje theksoi se për linjën telefonike me numër XYZ-XYZ, të cilin e ka pas në përdorim i padituri janë harxhuar impulset në vlerë prej 1,713.70 €. Gjithashtu gjykata e shkallës së parë ka theksuar se i padituri nuk ka marrë pjesë në shqyrtimin kryesor, edhe pse ka qenë i ftuar në mënyrë të rregullt dhe si rrjedhojë nuk ka ofruar prova që do të kundërshtonin pretendimet e palës paditëse, për çka gjykatës i rezultoj si i provuar fakti se i padituri i ka borxh paditësit shumën e lartcekur, të cilën edhe e ka obligim që t’ia paguaj. Mbi bazën e të lartcekurave e duke u bazuar në dispozitat e nenit 262.1 dhe 277 të LMD-së, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Lidhur me shpenzimet procedurale gjykata e shkallës së parë vendimin e saj e ka mbështetur në dispozitën e nenit 452.1 të LPK-së.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika (b), (g), (j), (k) dhe (m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore për shkeljet që i referohen gjendjes faktike pasi që gjykata e shkallës së parë në procedurën e të provuarit ka administruar provat e paraqitura nga palët ndërgjyqësore me të cilat ka vërtetuar gjendjen faktike të përshkruar si në arsyetim të aktgjykimit. Në arsyetim të aktgjykimit gjykata e shkallës së parë i është përmbajtur dispozitës së nenit 160 paragrafi 4 i LPK-së, në atë mënyrë që ka përshkruar kërkesat e palëve, faktet që kanë parashtruar palët, provat e propozuara dhe të administruara, si dhe mënyrën se si janë vlerësuar provat e administruara.

Në rastin konkret gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë së paditëses, e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet dhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Gjykata e Apelit vlerëson se përfundimi i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm bazuar në ligj, ngase se me nenin 262 paragrafi 1 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve parashihet se *“kreditore në raportin e obliguar është i autorizuar që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë me ndërgjegje krejtësisht sikundër është përmbajtja e tij”*. Në kuptim të këtyre dispozitave rezultojnë se gjykata e shkallës së parë me të drejtë e ka gjetur si të themeltë bazueshmërinë e kërkesëpadisë.

Gjykata e Apelit vlerëson se në rastin konkret drejtë është zbatuar edhe e drejta matariale, e për të cilat shkaqe kjo gjykatë kujdeset zyrtarisht, përveq për pjesën e kamatës së gjykuar, për të cilën Gjykata e Apelit gjen se është bërë zbatimi i gabuar i të drejtës materiale, andaj në këtë pjesë gjykata e ka ndryshuar aktgjykimin e atakuar vetëm sa i përket aplikimit të kamatës dhe kohës së llogaritjes, duke e gjykuar kamatën sikurse për mjetet e deponuara mbi një vit e pa destinim të caktuar, e cila paguhet në bankat komerciale të Kosovës, e cila do të llogaritet nga dita e marrjes së aktgjykimit të shkallës së parë, e deri në pagesën definitive, në kuptim të nenit 277 të LMD.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti se gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194, 195 paragrafi 1 pika (d) dhe (e) lidhur me nenin 200 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.4101/14, me datën 23.10.2018

Kryetari i kolegjit - Gjyqtari
Valon Totaj